

«Я маю право на житло»

У житті кожної людини важливу роль грає право, хоча б тому, що навіть право на життя закріплено у Конституції України. Стаття 27 Конституції України гласить: «Кожна людина має невід'ємне право на життя. Ніхто не може бути свавільно позбавлений життя. Обов'язок держави - захищати життя людини. Кожен має право захищати своє життя і здоров'я, життя і здоров'я інших людей від протиправних посягань». Отже, навіть право на життя закріплено та захищається державою. Що ж стосується інших прав? Які вони є? Які права є найголовнішими? Зі своїми правами люди зустрічаються щодня. Це права на: свободу, освіту, соціальний захист, працю та багато інших. На мою думку, одним з найголовнішим прав людини є право на житло, закріплене статтями Конституції та підзаконними нормативно-правовими актами. Тема права на житло є дуже важливою сьогодні, тому що число безхатніх в Україні росте щодня, саме через те, що люди не знають про свої права та не вміють ними користуватися. Також, ця тема (право на житло) дуже важлива для мене, як для підростаючого покоління, яке має знати свої права та вміти правильно ними користуватися. Адже через кілька років в мене виникне «житлова проблема», а багато людей вже зіштовхнулися з цією проблемою та навіть не здогадуються, що її може вирішити держава, бо вирішення майже всіх проблем громадян передбачено у законі. Головною проблемою багатьох безхатніх в Україні є не знання своїх прав, а в тому числі права на житло. Якщо ж знати свої права, можна сміливо крокувати по життю, знаючи: «Я маю право на житло»!

На сьогоднішній день житлові правовідносини в Україні регулюються Конституцією України, Житловим кодексом, Законом України «Про приватизацію державного житлового фонду» від 19 червня 1992 року № 2482 - XII, Законом України «Про житлово-комунальні послуги» від 24 червня 2004 року N 1875 - IV, Законом України «Про об'єднання співвласників багатоквартирного будинку» від 26.11.2001 року № 2866 - III, Постановою Кабінету Міністрів України № 572 від 8 жовтня 1992 року «Про приватизацію державного житлового фонду».

Право громадян України на житло закріплено статтею 47 Конституції України, в якій говориться : «Кожен має право на житло. Держава створює умови, за яких кожний громадянин матиме змогу побудувати житло, придбати

його у власність або взяти в оренду. Громадянам, які потребують соціального захисту, житло надається державою та органами місцевого самоврядування безоплатно або за доступну для них плату відповідно до закону. Ніхто не може бути примусово позбавлений житла інакше як на підставі закону за рішенням суду». А також статтею 48 Конституції України : «Кожен має право на достатній життєвий рівень для себе і своєї сім'ї, що включає достатнє харчування, одяг, житло». Тобто, на думку держави основною ознакою достатнього рівня життя є не тільки обов'язкові для людини :харчування и одяг, але й житло.

Держава багато уваги приділяє питанням житла, тому що право на житло закріплено в багатьох офіційних документах, наприклад Житловий кодекс. Основними завданнями Житлового кодексу України є регулювання житлових відносин, про що свідчить стаття 2 Житлового кодексу : «Завданнями житлового законодавства Української РСР є регулювання житлових відносин з метою забезпечення гарантованого Конституцією СРСР і Конституцією Української РСР права громадян на житло, належного використання і схоронності житлового фонду, а також зміцнення законності в галузі житлових відносин.»

Що ж до реалізації права на житло, то існує декілька форм реалізації.

По-перше, це придбання житла у приватну власність. Ці право відносини регулюються цивільним правом та закріплені в положенні про порядок передачі квартир (будинків) у власність громадян, складене відповідно до Закону України «Про приватизацію державного житлового фонду». Положення гласить : «Передачі у власність громадян підлягають квартири багатоквартирних будинків та одноквартирні будинки, які використовуються громадянами на умовах найму». Тобто, ця форма закріплена законом, а отже має право на виконання.

По-друге, це оренда житла. Ця форма реалізації закріплена Цивільним Кодексом України. Стаття 810 Цивільного Кодексу каже: «Договір найму житла 1. За договором найму (оренди) житла одна сторона - власник житла (наймодавець) передає або зобов'язується передати другій стороні (наймачеві) житло для проживання у ньому на певний строк за плату. 2. Підстави, умови, порядок укладення та припинення договору найму житла, що є об'єктом права державної або комунальної власності, встановлюються законом. 3. До договору найму житла, крім найму житла, що є об'єктом права державної або

комунальної власності, застосовуються положення цього Кодексу, якщо інше не встановлено законом». І ця форма закріплена законами нашої держави.

По-третє, це безкоштовне отримання житла з державного або житлового фонду. Цей шлях отримання житла закріплено в статті 2 Закону України «Про житловий фонд соціального призначення», в якій закріплено : « Право на соціальне житло 1. Відповідно до Конституції України кожен має право на житло. Громадянам України, які відповідно до закону потребують соціального захисту, соціальне житло надається безоплатно.2. Користування соціальним житлом є платним. Плата за соціальне житло, визначена статтею 28 цього Закону, складається з плати, яка вноситься безпосередньо наймачем, та державної допомоги, що надається відповідно до закону.3. Соціальне житло надається органами місцевого самоврядування».

На мою думку, шлях отримання безкоштовного житла є одним з найголовніших шляхів, тому що люди без визначеного місця проживання не здогадуються про цю можливість і тому залишаються без житла, але ж держава надає таким людям можливість отримання житла, але вони не звертаються до органів місцевого самоврядування з проханнями забезпечити їх житлом.

Саме не знання законів та своїх прав призводить до сумної статистики. Офіційна статистика свідчить, що всього в нашій країні налічується 30 тисяч безпритульних, а неофіційно - 130 тисяч. Згідно з офіційною статистикою що до безпритульних дітей, станом на 2012 рік, в Україні близько 130 тисяч безхатніх дітей.

Але з цією великою та страшною проблемою держава вже почала боротьбу.

По-перше, в Україні діє «Програма доступного житла» . Наприклад, виплата за рахунок грошей держави або місцевого бюджету 30 відсотків від вартості нормативної площі доступного житла.

По-друге, органи місцевого самоврядування самі допомагають безхатнім. Наприклад , 10 січня 2013 року в Харкові відкрили їдальню для бездомних. Як зазначила заступник начальника управління праці та соціальних питань Харківської міської ради Ірина Черняєва, така їдальня регулярно працює з 1992 року. Вона повідомила, що цього року на пункт харчування з бюджету міста виділили 100 тис. грн, і цих коштів має вистачити на півроку роботи їдальні. Гарячим обідом бездомних харків'ян будуть годувати щоранку. Як

зазначили в їдальні, їжа досить живильна, тому людям буде вистачати її надовго. Хоча такий пункт харчування працює тільки в холодну пору року, бо бездомні можуть там не тільки поїсти, а й обігрітися, але це вже великий крок до вирішення проблем безхатніх в Україні.

Отже, для мене, як і для багатьох молодих людей, важливим правом сьогодні залишається право на житло. Усі питання з цього приводу регулюються статтями Конституції України та багатьох підзаконних нормативно-правових актів. Існує декілька форм отримання житла. Усі вони закріплені державою. Усі проблеми, які виникають з приводу прав на житло, виникають через не знання законів, своїх прав та обов'язків людьми, особливо безхатніх людей. Але з цією проблемою держава вже почала боротьбу. Я сподіваюся, що вже у ближньому майбутньому безпритульних людей та дітей стане менше, а жага до боротьби та знання своїх прав, а зокрема і права на житло, стане сильнішою, бо люди мають знати свої права та мають, так як і я, впевнено казати: «Я маю право на житло!».